

Eşegin Kuyruğu

– RasimCANBOLAT · 07 Mart 2010

EŞEĞİN KUYRUĞU

Selam verdim, rüşvet "değildir deyu" almamazlık etmediler. Aldılar.

Hal hatırdan sonra gurubun en konuşkanlarından birisi:

-Her gün yazıyor musun?

-Yoo, gazetenin kadrolu yazarı mıyım sanki!

-Günümüzde çarpıcı gelişmeler oluyor. Onları niye yazmıyorsun?

-Onları da sen yaz. Sen de emekli Türkçe öğretmenisin.

-Ben yazsam senin gibi yazmam ki, sen, suya sabuna dokunmuyorsun. Yazsam yazsam, Çanakkale Savaşlarını yazarım. 18 Mart yaklaşıyor çünkü. Onun da gerçeklerini yazarım. Ertesi gün beni içeri atarlar. O zaman sen beni kurtaracak mısın?

-?!..

Sen henüz yazmadığın, yazsam diye içinden geçirdiğin muhayyel yazının hayalinden ve olası sonucundan bile korkarken beni suya sabuna dokunmuyorsun diye nasıl niteleyebilirsin? Benim arkamda avukatlar ordusu mu var? Senin korktuğun olay benim başıma gelse kaç kişi aferin, kahramanlık yaptın diyecek, bana? Bunu söylemedim tabii. O sırada bir başkası karışıyor söze:

-Arasıra okuyorum ağabeyimin yazılarını, hiçbir şeyi saklamıyor. Her şeyi olduğu gibi aktarıyor.

Bu ilginç ve faydalı sohbetin düşündürdüklerini şöylece yazmak mümkün: mademki yazmaya çalışıyorum, ara sıra. Hakkımda söylenen her söze katlanmalıyım. Elin ağzı torba değil ki büzesin. İyi de söylerler kötüde. Bu konuda Ziya Paşa: "Meydana düşen kurtulamaz seng-i kazadan." Halkımız ise "Eşegin kuyruğunu kesme, kimi uzun olmuş, kimi kısa der..." demişler. "İğneyi kendine, çuvaldızı ele batır. Ya da kendin için istemediğini başkası için de isteme" sözleri, bazıları için ne ifade ediyor acaba, çok merak ediyorum. Ünlü bir büyüğümüz de "En çok cahiller arasına düşen âlime acırım." demiş.

Öğle yemeğinden sonra lobideki rahat koltuklara, arkalarına birer yastık alarak yayılıp kümelenen kafadar guruplar, her gün ne konuşurlar acaba diye merak ederdim. Ne konuşacaklar, ya günün olaylarını eleştirir ya da kendi bakış açılarına göre dini konulara açıklık getirirlermiş. Yani geyik yapıyorlarmış, sokak jargonuyla... Zaten bu tür guruplaşmalarda herkes konuşamıyor ki, belli konuşmacılar, ya cebinden bir fotokopi, ya da bir gazete kupürü çıkarıp eli kulağa atıyorlar. Gurupta konuşmaya katılmaya yeltenenler de mahir konuşmacılar tarafından "Sıra bende." Diye yeltendiğine bin pişman ediliyor.

Kazak Abdal'ın iki dörtlüğünü anımsadım, birden bire ve de nedense:

"Ormanda büyüyen adam azgını
Çarşıda pazarda insan beğenmez.
Medrese kaçkını softa bozgunu,
Selam vermeye dervişan beğenmez.

Âlemi tan eder yanına varsan.
Seni yanıltır bir mesele sorsan.
Bir cim çıkmaz eğer, karnını yarsan
Camiye gelir de erkân beğenmez."

.....

Kazak Abdal bu, ne yazacağı belli'molur?